

Годишно съобщение за Вероятно през

от 4-8 (11-14) яв. 1877

И тази годишната група работи в Търново, като
 изиском и издворителен комитет. През из-
 весието, изпращаемо с Писма в Търново, се отговаря
 на всички в провинцията, като за година през
 рале в Търново, работи първо да се даде 4-а група,
 втора група. Но на местите, разбиващи и работни
 трябва да се хематова на 2-а група. В 1-а група
 трябва да доведем 3-а група, от които на 1-а
 в медала и на 3-в поведателна се отговаря
 група. При работите отива в последните, забавя,
 времето при търговците, но вече малко каармента,
 но към края само хора. Сърце-бже затова, рече-
 полека да се издига, така както в Търново са
 нахле надвор при много хубаво време. При все това,
 през годината между 3-а група зарем доведе.

Онова, което обръща внимание на поста-
 дите тази година, се туй, че по-голямата част
 така на отбор, измелваща срязана, етак всемогъща,
 боята велики и бодрими духа, обаче както се мн-
 очават не само да спомне, речеми. Защо? И са

не могат да си обяснят. Пешметът и веселата златна ридкост, веднаж или два пъти се масират на събора вон от преобладаващата сивая, а полегато на купчинки разменяват мисли върху тежестта на полминутешката атмосфера в България и около нея, надбявайки се вилени, се Господ ще изкара работата на добре.

4(17) август, Вторник

Времето беше изключително в 5 часа преди изгрев
Слънцето, следващо Шърковъ и в близостта на Царинската
княза, доловеше на града са най-малкото с мъгла. Като се
ли предвечерваха дъжд. Слънцето изгрява в облак, но и
участно себе е облачно, но постепенно се разведждаше, до
както в 9 часа се хубаво уясни. Оттогава до обед имаше
бели облаци, през които слънцето проличаваше добро и имаше
тривен ден, но към 3-4 часа започна да се заоблачава, започна
да се покри с черни облаци, и минаха с черни тълкува,
задуха силно и гавала. Дъждът обаче над нас в Шърковъ се
изрази като в тривенна роса, а бурята с дъждът от северо,
север и югоизток. Шом преваля небето открито тогава
се разчисти и уясно до такава степен, което в 9 часа ве-
черно се започна мъглява, тиха и тривенна лунна нощ.

В 11 и половина часа се повдигнаха всички фигури-
рани в сграда, освен един от Пейо Киров и приложител
към 1062 страници с изключително на тези, които още
не бяха дошли в Шърковъ, които например: Иван Доганов,
Сава Вашиков, Стефан Велев, Михалаки Георгиев, Сий. Ел-
гаджиян, К. П. Сийоисев и др. Всички един подир друг без
обуца влезохме в преподавателския салон, който

горе долу тилане миналогодната обитановка: дъ-
гаица меса, около която се наредиха венци, прозрачни
от изток, уличен от лентите с жълта, синя и розова краски,
изкусително очертани по готиве нарис, го лентичите образуват
буквата "Д". До прозорец е лентич на Исуса Христа а до
него картинката на великата гавица свалтоуца. На самата
входна в салона браята тилане лентич с розова и порто-
килова краски. На западната стирата по сивога мила лента:
грамоти, уличен с жълта краска.

След която прочете 12 глава от Евангелието на
Йоана, молитва с "Добрата молитва" и "Ойце наш" и из-
пяхме тук "Благословен Господ Бог наш на всички ве-
кове", Училищни каза:

"Въз ти правей сибува и в лентич на Господа все
и всички, които са обрати днес да вършатъ желаната вяла
(обядай се: благодарим). Този ден е един първостепенен ден
обаче, който обядайте, той е нам въже отъ обичноста
ден за хората. Първостепен е само за ония, които иматъ
сознание и чувствъ да обядаватъ това, което Господ вър-
ши в света. Този ден е един ден, върши го е в
миналото хиляди и хиляди години, твърди е и при-
готовял земята и небето, можел да камаи зароди
нас — таме отъзи думо ще вземете колесийство нам

Замоч

единично, замочът е верен. Верен е тило Душан, който
живее в един човек и в ласкисивото е един по отноше-
ние на човека и душ.

Във връзка с това ще взема 28-ия от просветената
матка: „Отче, прослави името Твое. Твоето дойде нас от не-
бето: и прослави и нас ще прослави.“ За да може едно съ-
щество да се прослави или до колко името му извеси, то
трябва да бъде свързано. Думата „свързано“ вземам
в широк смисъл, който се отнася към човека, а не към
Бога. Угавно зуриминиът изработил една картина
и я завършил и ослеп, че няма никакъв недоситанск,
излага я на покод. Да се прослави нещо, значи да се
представи свързано пред разумното същество.

„да се прослави името Божие“ и името Божие
е турско върху нас - ние сме слеза Господня.
Казва се, че почитта и славата на бащине, това
са техните деца. Почитта и славата на младежи-
ника, това е неволята и вжита; почитта и славата
на учителя са неволята и вжита, на господаря -
неволята и вжита, на царя - неволята и вжита, риз-
бур се, когато отговаряме за това си правили.
Когато всеки разбур, който трябва своята джам-
носа. Най-почитта и вжита, която Господ може

Да не даде, на света, е да додем други и застават
аме ние на земята.

Второ време имам да се освободиме от
оли разни форми за разнообразно веддана се мисли и
мислата, и от мислата работи, които се внасят.

Всички имам неистински работи, тук е
долу във всички качества, най-вече, това се казва, да
променят се на умове и свързано е, за да може Този
да внесе нещо във вас. Други да даде да се поясни нещата.

Божественият Дух, който живи в нас, е поселил в нас
Божественият Дух. Този Дух работи с нас, между нас
и трябва да се и умове на да работи отзивчива. А ако
нега Бог не ни се е открия, то е, защото не се отзивчива
неволеми и неблагодарни. Всички да, как след нас, бие ни
трагично Свещенно Блаженство, Но ние отрим, какви са
ваме, не Му благодарни за блаженствата, които ни е
за да в мислата ни. Не ни даваме да се. Защо не даваме?
Ние приемане на тук, който се е мислата с со-
пана мислата. Какже може ние да мисла, ако не вярни
мисла си? С това си ние не може да мисла.
Хората не могат да работят с нас - ако първо не ни даде
мисла да работим!

Когато Христос се обръща в азотската

глава „Отче, прослави Името Твое“, тогава дойде глас от не-
 бето: „И пролави, и пак ще прослави.“ Всесило, когато Господ
прослави, трябва да страда. Прославянето се предвещува от
страдание. До познаване слава Божия, то е Невото изявление,
 тъй както Той може да се обективизира, да ни се представя в
 осезавания Святи Духовен за нас, до прослави Своята Добродетел,
 Своята Правда, Своята Любов, Своята Мудрост, Своята Целителност, своя
 живот. Знаеи, всички тия черти у нас да извършат слава Божия,
 да се почувствуват. Тогава ние ще прославим Господа.
 И понеже Христос знаеше през какви страдания имаше да мине,
 каза: „Господи Бже да понесе тия страдания, нека се прослави
 Името Тво.“ Ако се беше отказал да страда, ние нямаше да бъдем
тук. Създаването и тобовото са, които обединяват двата души.
 Сера, взалете и различаите, какво ще бъде положението
 на нашите души в бъдеще, какво място ще взалете, когато оидете
 на небето. Разбира се, това, което върши тук на земята, е
 само една сянка, то не може да бъде отова величие на духовния
 живот. А духовният живот разбира хора живи, а не хора
 мъртви. Колкото е по-живо, по-силно възпитанието във нас, в
 това оитощение, толкова вие се по-доближавате до сла-
 вата Божия.

Сера, необходимо е да се зайзнаем с това име, което
 се сирава. Всички сираи мислителци - католически, никого не

са произнасят илова шме. Говоркият език не е толкова
човек, да го произнесе правилно, вярно са го съзрели
и чули, например моговио. Обичайно човек, но цол му се
узнае моговио, ия изгубва своята сила. Ако думата биде
пропитана с необходимите вибрации, тя ще внесе ивица
сила. Някой каже: аз те обичам, но думите му не могат да
произведат ефект. По това може да судим и за ивичензв:
носителя на нашия живот, доколкото можем да обмислим
съществуване хората. Искаме ли да знаем, дали имаме ивичен
живот, приближете се при съпратящото човек и произнесете
думи, викиите, дали в думата ни този човек ще произведат
някакво могов, вие тогава ще забележите, че имаме сила.
Ако те не произведат ефект, тогава илова показва, че ва-
шата дума не вибрира така, че да произведе божествен
могов. Се в нас моговио не се проявява, това няма какво
да доказваме: непосредствено обхождате с хората показва,
доколко имаме могов и сме готови да прославим Бога на
земията. Този въпрос е лесен, повече не сме създадени да
се судим тук. Но всеки един трябва да разбере
себе си и да работи върху себе си, или да остави Господ
да работи върху него.

Във връзка с прославянето името Божие са и
страданията, които ни сполетяват на този свят.

Защо ни спомняват? Ще са едно ойзвук на нашето минало,
на нашето настояще, на нашата настояща душа, как
тя се проявява. По естество, половината или едно часи
всичко нея, не узлаша е груба и всеки ден ни губим в това илюзе
грубост. Може грубост е неохотила, за да работи Бог,
покоже еднаша сирака на нашата душа е груба, неохот-
лива, Господ се е заел да я отдели и Нему оставя тридесет
неси, колкото човек е груб да работи върху неговата груба
душа. И тъй, половината ой нашия живот е изработен,
но половината - не е, половината отделан, половината
не - и лошо и добър. Доброто в човека е отделаната част,
злото - не отделаната.

Ще казваме, че искаме да работим за славаща
Божия. Как ще работим? Първо, трябва да върим благо-
дарни на Господа. Всяко недоволство е грях, който ни
сдържа. Ония неща, с които нагубяваме Господ, Господ
ни ги връща назад и падай върху нас. Всеки ден има такива
връщания и зайци не успяваме в много неща. Не трябва да
благодарим, че когато Господ ни връща тези неща, да се пол-
зуваме. Нашите лоши малатия Господ не ни ги връща сто-
ред окултния закон отсепорено, а ги спекрава, само за
да можем да изучим закона. Имате несполука в торго-
влията, учениците не почиват учивая, жената не поживя

моя - това са все резултати на отношението, които
имаме към Господа. И за да проверите изтектото ваше отно-
шение към Господа, призовейте Господа във вашето индиви-
дуално дъх, в подсъзнанието и попитайте задачите да
поправят вашите относи, ще забележите, каква маги-
ка има ще се прояви.

Сред моята отитност, по-мощен и по-бедо-
сен от този закон няма. Може да вземе хиляди години, но
абсолютно никаква отитност няма в него, не се харчи и
енергия, най-евтин метод, който ще ви коштува най-малко.
Има друг метод, но много скъп. Ако изправил нашия отно-
шение към Господа, Той би се проявил в нас и ще Го почув-
ствуваме както музика, както поезия, вейчай ще се отрази
и ще можем да възтържаме малкото на ангелиите, на
вашиите хора, ще видим, че светът върви много добре
и работите на земята ще се определят. Ще възникнат
са определят, но по-малко, че не са определят,
всеки ден в малкото и да ги определят, ние ги забур-
кваме. Това, което Господ е написал, ние съставяме из-
тържаме и го замисляме. Третия ден след ден ние, а
ние все замисляме. Първото нещо, което трябва да
направим изтържаме, както съставяме, е да се отразим 10-15 ми-
нута и да видим, какви мисли е вложил Господ в душата ни.

Аз съм избрал един ред от думи, които имат сила на живота в себе си. Вземете под наблюдението на Любовта, кои думи въздействат. Думите, които извършват Любовта са: нежност, отроцвете, благовест, утешение, възбуждане, щастие в живота. Вземете думата Живот - в нея въздействат: мисъл, храброст, възбуждане, добротта, победа, победа в целостта. Възбуждането на думата „целост“ не български са слабост, думата победа е по-силна, радостта е по-силна, но целостта има най-далок аспект. Под думата целост въздействат: здраве, покой, умилителност, благовест, милотта, отишлите, младост. Мъдростта въздействат следващите думи: уравновесеност в действителност, равновесие, величавост, знание, отсрещане, осияване и просветление, разум. В кайгерията разум въздействат: разсъждение, отпадение, отбавяване, внимателност, съзнание. На български език няма дума индивидуализация, което значи думата да си е единствена. В индивидуализирането на думата въздействат следните неща: мисъл, приобщение на думата, сила, младост и расение. В растенето на живота въздействат други думи, които го обхващат - успех, оживяване, почивка, надежда, сила, миротворчество и укрепление. В Истината въздействат следващите думи, които я обхващат: постижение, възбуждане, вяра, възбуждане, добротта, упование. Който иска да познае

Истината, не може без твоя помоща. Сега ще вземеш ду-
мава верност. За да бъде човек верен трябва да има во-
звучие; тия са две думи, които следват една след друга.
Влизаш в други думи, които одявяват верността, Твоаса:
хубост, невинност, смирение, младост. Особено още една ка-
тегория, не я ще оставя.

Обез твоя думи, може да намериш и други думи
в българския език, с които можеш да правиш известни
упражнения. Защото, когато искаш да изработиш
една черта във вас, трябва да има една дума, тя ще бъде
методът, начинът, оръдието, чрез което ще приложите си-
лаята ѝ. Икаш да бъде еден и един, първото нещо, което
трябва да направите, е да бъде еден, когато другите
хора са сядало нас нежни, нежните хора са много пла-
сещи; нежността подразбира и една пластичност
на ума, думата и оръдието. Ако много прощавам, туй по-
казва, че си решил да бъде еден. Трябва да знаеш, че едно
от качествата на Светия Дух е нежността. Писанието
казва: Не угорчавай Божествения Дух. Как може да Го угор-
чаваш с много дребни работи. И такава ще бъде
при нас духове на този общият уроча, на който сме тук,
Господ ще изпрати духове груби, приблизително както нас
и други по-напреднали, и последните, докато не ни при-

сигурно да ходим в огласие с Божествения Святий Дух,
няма да осияваши.

За да можем да придобием всички тия качества,
тия неща да се вложат в нас, трябва ни хиляди години,
една две хиляди години ще бѣже малко. Тия души трябва
не само да ги произведем и да намерим тяхната сила, но
и трябва да я внесем в себе си, да ги оживотворим. Затова,
именно, процесът на развитието е медлен. И защото мейо-
дът е бавен, зайчай Господ праща своя дух да работи върху нас.

В лютата трябва да има утеха. Не си нежен,
утеша се и ще дойде Божественият дух и ще внесе утеше-
нието. Што не е нево, което може да се купи или да изработи
в нас, нежността трябва да се внесе като елемент оубвн.
Когато дойде духът, ще внесе тази нежност. Уособено, ко-
гато се намираме в едно общество, между души, които
са нежни, усещаме едно вътрешно щастие. Не казваме:
този човек ни разбира. Защо? Што в думата и обръщето е
в огласие с нас. Вземете една майка, защото тя изучава
това изкуство на нежността, и бащата - също? Най-напред,
те не са толкова нежни, но като отидат деца и вложат
в тях своя живот, нежността трябва да се обработва.
Някой ще каже: Нямам деца. Винаги имайте деца. Ако някой
не си вижда на физическото поле, вътре в своята душа си

и ма, ще си ги видиш. Когато някой път имаше най-сладък момент в живота си, то са вашите духовни деца, които викай: „таатко, мамо“. Казваше: Колко е приятен денушкият ден, то са децата, които Бог е пратила да те зарадвай. Все още видими за тях, а ще са невидими за вас. Когато децата станали видими, бащата е невидим; когато бащата се вижда, децата се не виждат. Що е закон, да не мисля по него не може да има. Ако искаш да бъдеш видим, децата трябва да бъдат горе по небето и обратно, ако искаш да бъдеш невидим, все трябва да се качиш горе, а ще да слезаш долу.

Един ден ще дойде някой отгоре да ти освободи, все не можеш да напуснеш поина си, докато не дойде джурджийт да ва замесити. Един, който нямай сега деца, ще дойде, даже да са накрая на отзи възди. Преди някой ден една жена ми разказа следния случай: си посещува баща си; при този баща живели сестра му; сестра му замисляла на някогде и оставала друга жена да живее при бащата. Той казал на дъщеря си: „Майка ти заповяда на тази жена да ми прилужи“. Майката на дъщерята се била помисляла преди няколко години. Той ѝ говорил неохватливо. Ако займеш този човек, ще каже: „Акога не съм го казал това“. Има и други случаи на идване на души да обсебят наши близки. Някой път оздравителката се подявляже, казва истината. Друг един случай

от преди петнадесет години. Един българин, който водил много
непорядъчен живот, за когото хората мислеха не много добро
мнение, повдигна, коллардния, гурлийдния, един ден около се-
мъри часа следобед ваяло дъжд и се образували две реки
от север към юг, вихай полигениайта: Я медайито тожи човек,
както вихада? Попитали го, както вихада и той отговори: вих-
бам дуквайто X. Како казва този знак, го попитали. Той от-
говори: Христос казва: „ Или на мене медайито, или сие изу-
бети. И знайки след това се изуби. Да попитайте този човек
за што сега, ир ви каже, се не поими.

Всеки има такава посещеня на Божествения Дух,
само че някои ги чувствуват по-осезателно, а други не са толкова
чувствителни. Колкото повече нашето подвизание е твърдо,
и ние придобиваме един подаи на духа, Господ се пробуждава
и ни дава знак за своето проявление. И както казва Господ?
„Господ ли си днес да направим нещо? Има там много хора, които
сипрадат, готов ли си да отидеш да им помогнеш? Някой
отговаря: сега имам работа, извужавай, нямам време. Господ
ще заодисом всички един по един докато камери отзи, който
е готов да биде носител на Неговите мисли, готов да изпълнява
Неговата воля.

И сега Христос ^(КАТО) казва в прославения си стих „прослави
името си“, на друго място казва: „Не додох да изпълня Своето

воля, но волята на Оца Ми и каквото Ми е казал, това и
върши. Сега ни е велика мисълта ми да извършим тези Нево
воля? Някой от вас може да е 50, в 100 години. Всяко дете
ние, което се ражда във вас, не мислите, че ще остане
Безплодно. Мислите, когато е дошла чрез духа, ще тръгне
своята пътека. В Исая има един стих „(Където Ми не ще
се върне празно“ (Исайя 55:11). И бъдете уверени, че (Където
Богине няма да се върне безплодно. Той идва между нас
да направи най-добрата работа за живота. Не само у нас,
но и в други, които не възвратят нищо. И във всички, които
са готови, Той ще посее тези семена.

Сега можете да мислите, че понеже тук сме
обратни на това мисля, във вас има повече възвращение, но
има хора, които и безвъзвратно, еднакво се ползват
от Божествената благодат. И сега моето желание е,
когато за работата, която има да върши, за подвеса,
която ни предстои в този свят, да имаме някои велики
тази каквато, от която не се нуждаем. Когато го-
воря за дуална нежност, не подразбирам да я добия из-
кусително, а да дойде по естествен Божествен път. Много
пости, ако не сме готова, когато се молим, влизаме в
свояко отношение с по-низши сърцата хора, повече,
както почвам да се молим на Господа, и както разтворили
всички брати, влизай поци в мястия.

Най-малко, когато започнем да се молим, трябва да влезем в своя чертог, в своя кръг, да се индивидуализираме пред Бога. Опитом може да се молим и действувоме без опасност. Вън ти си е оти отоза кръг, вне тебе не работиш нито за себе си. И всеки един, който иска да прослави Името Божие, трябва да влезе в своя кръг, а ти значи да не бъдеш хора да слушам на словоците, а на Бога. Някои казват: Аз не искам да слушам на ети-кого си, но ти все това слуша. И той се слушаването не е в ущърб, но не трябва да учим другите хора на паразитство. ~~В духовния живот, в който живееш, има опасност от паразитство.~~ Има много хора, които са паразити, те все очаквай. Ето днес може да чака майка си оти три до девет месеца, но не 24 години. Малкото, то е паразит. Първата или втората година трябва да започне самостоятелно да работи. И в духовния живот е същото.

Трудомание се има оти нас. И когато работим по този път, да се привичаваме към Бога и да чакаме, докато Итой ни отговори, да не бурзиме. Във всяко бурзане най-малко живем на своето разбиение, слушаваме ума и сърцето си. И в тази война, в която сега живеете, въ всички, които проследувате тук, си е изложени на много опасности. Тези илесте различни хора, изложени на

голыми опасностями и призоваваши името Божие. Удейкои си
най-първо себе си, дока ти духът заработи и обърне ума си
нагоре. Аз съм вложил хора при големите обстоятелства да си
върнат ръцете, да си спомнят кошия, това няма да ти
помогне да ги получиш Господ. Но ако речеши: „Господи, Ти
си всичко благ, нищога не си ме оставял, и сега ще ме из-
бавиш, аз вървам и на Тебе оставям слабостта си“ Господ
ще те получиш и ще ти помогне.

Ще казвам още някои бележки и ще завърша
тази обща беседа. Най-елементарното, което е необходимо
за всички приживали от веригата, е учитаване на мислите и
желанията. През тази година трябва да заетиеш с учитаване
всичкото в духа, душата и сърцето. Може да въздасиш, че
някой има недостатъци, не го обиди, почете, кажи въ-
дуйте него, обиди Господа. Господ казва: Аз знам, че е груб,
но аз работя върху него. Силите малко повече, ако някой е
много груб. Не си е длъжен да оставяне бога благородя-
ващо. Струвай между него и себе си едно, двама, трима,
беседей, двайсет души, не се притеснявай до него. И то-
гава щека турим тая учтивост и в други хора, макар
и от свещта. Аз съм срещал свещени жени, много учтивки
в своите относи. Прекрасно качество. А у нас, като влезем
в християнството, мислим, че трябва да вдем ~~към~~ ^{към} ~~не~~
откровени.

Господ всеки ден е обределил, колко души трябва да
кажат и злати казва Христос, че за всяка реч, която ще е
турена в твоите уста от Бога, Господ ще те държи отго-
ворен. А колко души трябва да казват? Да, какъвто, това,
тия души, които Господ е казал, нищо повече. И ако държиш
този начин, бжега устане да сме много високо. Не някой
пък говори много малко, но някой пък говори повече, отъ
колкото Господ е казал. През този ходина да говориш толкова,
колкото Господ иска. Десет или петнадесет хиляди души,
кажи ги и не бой се. Някой иска да държи проповед, то значи,
Господ ти е турал много души. Туря ти е, до колко десет
души, но ако си кажеш, колко Господ те е турал, животи ти
ти ще разбере много повече.

И пък, да погледнеш уединеността една към други. Да
ви кажа, каквито приятели от невидимия свят ти смяташ,
че няма уединеност между каквито приятели. Аз не ви смя-
там за неучтивост, но приятелиите, които привличавали
сега, ви смятам малко неучтивост. Така мислехме още българ-
ските на небето, за неучтив народ. И всеки българин носи тази
неучтивост, ще я намериш в ежедневния живот на българина,
между мъжа и жената, между доцера и майка, между
сина и бащата. Тя е невъзрожден, вързук който Господ
трябва да работи.

Но да се върнем към туй, което е сега потребно
за нас, как минаваме една много голяма криза в живота
и в света. Не искаш да говори за кризата, не искаш да
говори за политическите работи, какви неща ще станат, за-
щото страшат ще вие Гемалнетизира. По-добре да не
знае човек. В света идат много благоприятия, таково пло-
дотие, таково изобилие, защото чувалите вие ще се скъсат,
та всички от вас трябва да е готов. И ако дойде туй
време и чувалите вие скъсат, благоприятие ще
имате и златие, без да получите това благоприятие. За-
туй вие моля, както предишните, да заключите скъсаните
си чували, изорите нивите си, посадете градинките си,
погиснете къщите си, поперете дърехите си, нова дрема
вземете, илийте се и се извийте.

Аз ви говоря в превод, а вие намерете ориги-
нала. Туй е превод от кеситурна швейен. То е най-проси
превод в обикновенния живот, ще го преведете в третия
швейен, втора швейен и до оригинала. Какво значи чо-
век да изорати чувалите, какво значи оригинала на
корпенето, какво значи скъсане чувалите, изораване
нивите, посадване градинките, погисване къщите,
помяна на дърехите, които имате сега? Туй е, което
христос ви казва. Туй е това благоприятие, да небу швейен

Благословение да отиде наизразно, да не отиде в мисия
във всички чужбини, в държи, защото държи чужбина. По-малко
това благословение ни трябва, нека го задържим за себе си.

Много години ще работим индивидуално за своята
душа. Методът, който ще ви дам, е метод индивидуален,
за вас, за различията, за умстването, удржаването,
укрепяването на ума, сърцето и душата. Ще работим
изключително за себе си в най-благоприятен смисъл. Затуй
отбраната ще се разделят на две категории, жените
ще се отбират отделно, мъжете също отделно. Сега е
общо отбрание, после може да ви разделя още на две, ще
нарежем така, че мъжете да се отбират сутрин, а жените
вечер и ще приложим някакви известни практическо при-
ложение на Християнството у нас. Доста философия! Някои
от вас знаят повече, отколкото аз за философията. И ви
се радвам. Но в едно отношение всички - тракийски не
знаете, колкото мене. По философията можете да ме
борите, но в практиката не можете. (Пример, прилаган
при претеса: Веднаж Ушинский бил в Русе, в едно братско
семеиство, където много обичал един, който бил много наясно
за философията и окултните науки, казва, че бил разен-
кръстосан. Той задавал много въпроси на Ушинский и много от-
говори, с което искал да покаже, че много знае. Ушинский

на какво не му отговарял, но му задад следния въпрос:
На какито тинало да портюкала и Ушия алия му каза:
Колко тини всеки ебим портюкал. Той ой отвори, че тирабта
да се иремери, така не може да определя. Ушия алия
определил тинелото на всеки портюкал до црам и когато
се тинесилили, жазало се торго тина, което казали Гум:
шелии). Още ми бото жришико да ме борише и на тирайинка,
тогава ще се сводкаш Гумише на Хрисия: „след мене, който
ще дойде, ще трати по-голяма еубеса.“ Кайно казва „по-
бере ой мене“, то е тредод в себ ториа сит ситет. Намежете
оригинала. Хрисия казва: „Ушия алия до боте кайно
ушия алия си.“ Теситоние мисли, че свейгий не е направен
добре, че знаели побере ой Гостода, критикуваме Го и каз-
ваме: „мойи животи не е животи“. Стаиов е по-голяма
ой ушия алия си, той има по-голяма философия. В тизи
символи ние казваме: „Шота не е шота, отова не е така“,
а как шрабта да биде, че знаели.

Тизи готина тирабта да научили, как тирабта да
делат реуация, защото тизи готина носи много сира-
бания за поцилие хора и голдино благоловение за
Гостине. И чрез сирадатие ще се оираби свейгий.
Тирабта да се уламичай сирадатията на поцилие хора,
тогава ще се сити свейгий. Досера все по-добрише хора

сиротами, нека ой сега пострадат и пошине. Ще ги турим
да бъдат белурци. Виждал ли ете някой луд кон? За него
трябва халмот и здрав кон и ще видите, как ще взаве ши-
кмата си. Що е треводий, все ще намерите оригинала. Велики ой
вас ще турим оригинала.

Искам през тази година да се занимавате и да раз-
суждавате и Господ ще навее много мисли в ума ви, не се съм-
нявал в това. Които приживували села между нас, ще
востане много мисли; села всички наши приятели по целия
свят, видими и невидими, ви поздравявали. (Обстояте се:
Благодарим). Всички ще са много радостни, повече тежките
мисли и идеали се ообществяват.

Шуш, колкото са живали ой хиляди години, се ообще-
ствява. Искам и вие да бъдете радостни, бокомото може го-
век, който е готов на земята. Ще мислите да бъдат по-радостни,
отколкото ние, но и ние може да се радваме в гавешки смис-
ъл. Бъдете уверени, че много от тях приятели, които
приживували, името им не някои ой иже не много да каже,
но виждаме много ваши приятели ой много от тях, ваши
приятели ой преди три-четири хиляди години залязнали,
приживували и искам да се залязват с вас, забравили
сиге ги, та искам ново залязване с вас. Няма защо да им
казвам и мената им. Ще сами ще ги кажат. Што:

наша е шам. Винаги имайте приятели, нилто едно ви
вас не може да се отпаде, че няма, винаги имайте и то много
добри приятели от миналото. И имя винаги приятели
са обръщайки си с Христия и имайте винаги добри мела-
ния за вас. Сега те ви поздравявам пак. (Обаждай се: Бла-
годарим). Някои от тях са били покорно на земята,
но някои от тях от хиляди години не са се прераждали
в България. Някои от тях са мивели в този народ, българ-
ския, но по-голяма част от тях не са идвали и понече
нашава ден, върват са се и са ви намерили.

Вашата свята сега има ден, (поздравявам) е
изгряло и вследствие на това, те са ви намерили, а
известни приятели, които са ви прераждали, ще из ви
заувиди. (Обаждай се: Амин). Тяхната свята още затова
малко по малко да се намалва. (Обаждай се: Амин).
И чрез тях Господ (Бог) ще се прояви.

През цялата година ще ви говори Господ. Да не
мислите, че всичко ви казах. Казах само началото
на първата буква. Ако през цялата година ви раз-
крива три-четири буква, то ще бъде много казано върху
този въпрос. А, пак много ви поздравявам и имая
да вземете всички работни а велики (Обаждай се:
Амин), за да можете да прераждате този говор. Сега

ще оштем на ядесе болу, ще сложим колкото вярно е, да
уложим нашите привилегии, пригответе е угодете за мене,
да тлайте владисловенето на Телода! (Владислав се владислав:
Амин!).

В 2 и 3 часа чала вярно вярно. А подир
обед от 5 часа насейне ходихме по 9 думи в група на об-
зирание в трийобивайският салон.

5 (18) Август, 1915 г., СРБ

Времето днес: изтрпота при разориване
облаците, но тихо. Пона беше до обед. Оти обед (мислейќи гонка
да презе през сами облаци и излезе малко прохладен ветер.
Дома 5 часа времето беше облачно, но (мислейќи презе
през облациите доде, а оти 5 часа започна да се изяснува,
тама се три зајоривање на (мислейќи се мотат изјасни, зато
настава и след това тихо луна ноц.

От 5 часа изтрпота продолжи својното издевање
на групите до то 3 думи. А в 9 часа и половина се отбраме
само мислейќи в предавајќи на ната след, еденто Грешелски
треди венско кази:

Ще ви говорјам върху физичката мисла на религијата.
Религија, това е наука за формите, капто говорим за физике:
својто поле, това е наука за формите на ова поле. Вски
големия прогрес в човечката природа е прогрес најмалкото,
едно видоизменение на тия форми. Следователно, кога
мислителната се проявља на физическото поле, тја се проявља,
именито, в изменете на формите. И капто е тоа
форма е по-близко до изразување физичката ситуација на
мислителната, да ја физичката, талмото ија е по-малка. Доброто
и злото или разбрајќи, на којто сме изложени, се

дължати на формиите. Кинва да е мигъл, какво да е миглате, се проявява в една или в друга форма. Все още ние, някога да не възрастват, ще говорят по-прямо, как възникват формиите.

Вземете най-целоумдрените ние, покатите му хубава тона и той ще се облязга. Представите на едно говеке формиата на златото, той ще се облязга. Представите на едно бейе формиата на една круша, или какъв да е плод, то ще се облязга. Тия форми осъществуват и в астралния свят. Не можете да се борите със злото, докато не измените формиата, докато не измените тегетето на нещата. Въвременната архитектура или инженерството дава идеята, как може да се отиде извесното тегетие - правият стено и тукет: всяка сила трябва да мине през извесна форма. Вземете безжичния телеграф, отначало енергията трябва да върви през извесни форми в пространството. Зайова първото възниканте на джудата изисква да се създават в техниите оръца прекрасни форми, за да се извършат след време добри работи. Вземете тегетето на един вазетел; хиляди години минават, неговата сила тукя предава все още изразително неговата идея, следващо, когато създадем една форма във видения свят, ние искаме да придобем във видения форма една нша мигъл, или едно наше тегетие.

Сегга вие уце се занимаваате с изменетието на тия форми. Ведна форма може да се утисне по два начина: механически чрез силна воля и механически чрез силна тобов. Силите на физическото поле един неуривилел, срещу ~~вие~~ вие на тия, вие го прамах вайо; на физическото поле вие се освобождавате от него, но на астралното поле, вие не силе се освобождавате от него, той ви преследва там. Преследващите, кайто влизат в астралния свят, създават нечисти и за друштите остатъци на Земята. Обременените войни са именно такива нечисти, създадени именно от хиляди форми. Тъо е един закон, който действува едновременно механически и изданието. Но дадена форма вие може да измение чрез силна тобов, може да си сипотиле кайто мейал, поставен на огън. Поение формата е обектите на известна материя с известно целение, за да може сипоти форма да се сипоти, вие трябва да проявите силни вибрации.

Безпокои ви известна мисла, кайто и да е отвлечена, тя има някоде своя форма; намерете тази форма в себе си, видоизменетея и на нейно място създайте най-хубава форма. Методът, който трябва да се употреби, е, че при създаването на формиите да се спазват известни закони на ума. Щом се изгуби

формата, предметът ще се обезвреди, 99% от неговата стойност ще се обезвреди, ще остане само 1% от вътрешното влияние на възрастта. И понеже хората не са издигнати високо, необходимо е да създават такива форми. И всички религии, както ги изучаваме, могат да съществуват по техния култ, по формите, които имат, както въ-вселената има между такива форми.

Областта свързана с религията е, се поеме е наука на формите, човек може да се хипнотизира от известни форми. Не можем да се избавим от тази тежко влияние сега, то е най-благотворното, което може да бъде действително. С тези форми искаме да излезем вашите работи. Както почитате да имамите постоянно за създаване на тайка (позова една стъкло тайка в ръцете), тежестта върви постоянно в тази свързана (позова).

Кубът е съвършено измерение. Тук пак имате едно конус, персидката, турена на физическото поле. Разбира се, върху човешкия ум влияе едновременно и цветове, и външните форми.

И тъй, когато се казва, че "Главата на Т'вото (любо е Истината", под думата "глава" разбирате известна форма и готема ч'нали за неговата глава, за неговото лице. Колкото по-правилно четете може да турим на м-

цели, толкова по-благотряелно ще влиае то. Тази
искусна, както я турим в работа, ще създаде про-
грес и издигане на света, тя влиае върху него, разди-
рам влиае не много едностранчиво. Който разбира така,
че другите да му се подчиняват, а той да бъде само-
дар, той не разбира закона. Когато едно дете играе
една игра, чрез тази форма то представя Господ да
му я даде.

22

Они нещасти млади, доколкото тяхната фор-
ма е възвишена и правилна, до толкова Бог се влиае
оги тях. Следователно, за да бъдем гуте, трябва фор-
мите на нашите млади да бъдат правилни. Поже
двете братства — Черното и Бялото разбират този
закон, създават форми, чрез които влиаат на умо-
те и върват на ни. В Черното братство най-прво си
служат, както ви представят красиви образи, и
послеленно оги ден на ден изменават формите.
И един ден, например, една красива мола я пре-
обръщат на едно куче или котка. Това е лоша форма,
в която е скрит един лош дух. И когато ви потребва
Истината, която е шав на словото Божие, тази
форма ще се разкрие и ще видите, че вътрешната
страна на формата не е добър източник.

И Бялото Брайство си служи с примамки на човека, но туря добри форми, защото лошите форми отблъскват хората. В Африка жената, колкото е по-черна, толкова е по-красива, а у нас е обратното - колкото е по-бела, толкова е по-красива. Следователно, мерки за формите едното и другото Брайство имат много.

И тъй религията е една от най-старите науки, която облагодъжда човечеството. Ние не можем да повлияем на съвременното общество, ако не знаем, как да изменим формите. Социалистите, без да знаят, са дошли до някои всички форми, най-първо да се даде едновременно хляб. И беднякът работи за тази форма, той поддържа социализма под формата на евтин хляб. После, обещава му се, жената да работи 12 часа, а само 8. А тази форма се примамлива. Всичките хора по се приближават към изграването на формите, отколкото ние, които философията е.

За да придобим тази възгреваща сила, трябва да се избавим от много предубеждения. Най-първо, не трябва да си служим с формите на различните автори. Вече е един автор, и толкова неговата форма благо-приятна е за нас, възприемане я. Но все още някои:

Господ ще ме избави. Това, от което вие може да се
избавите, не какайте Той да ви избави. Не какайте да
влезете в кладенеца и Той да ви избави.

Слава, за въздаването на формите. Не
съществува в природата, само се издържа до ги
творим. Да допуснем следното измерение: вие си
сърдечно неразположен, а законът на релативната
обявява, че във всички свещи има без форми и фор-
ми, които ви приличават неурядието си. Понякога
душата по естеството си обика хубавото и красивото,
когато в свещта има нещо неурядието, то приличава
известно болезнено състояние и човек ползва
едно неразположение. Например, хора, в които чув-
ствата и мислите на физическото поле са развити
и обилни, тези хора са омиротворени, но много филосо-
фствуват. Може духовно да не са развити, може да не
разбират нищо от грейвортовото измерение и астра-
лният свят, но в своето подвизване имат красиви
форми и ги използват. Тяхъв човек нито е богат,
нито е учен, но е зает от някоя мисъл за тия
форми, които са в него. И обръщателните хора се отен-
ват за външните форми. Но има хора, които
може да ви оберай тия форми тий, както някой

може да ви забине кесията от джоба. По обичай начин може да се открият всички форми на металите.

Разположете се, ботол ви някой на врата и си отишъл; подир малко вие и казвате, бра ме. Има хора, които за богатствата си имат железни каси, все скрити ключове. Направете си и вие един скрит ключ, за да не горкат хората да ви вземат богатствата. Що богатство за вас, тъй форми в свейна не се създават така лесно, не мислете, че е лесна работата да си създадете една форма. Аз съм работил само за една форма 20 години и още не съм я издал. Вие може да мислите, че е лесно изкуство, че какито един художник, може да работи бързо. Не че не е лесно да се прави, но не всякога има благоприятни условия. За да можат да работят една форма, трябва да ни обдействува духовният свят, трябва да има оръжия да вземат тази форма, т. е. да я видят, или модерно казано, трябва да има някакви обекти да ни тазиро. Тъй, какито художниците използват плодотворе в природата, така трябва да възприемаме и ние от невидимия свят.

Иска, зайочнее с добродетелта. Бих желал да ми определите, каква е формата на добродетелта. Кой не може да знае, какво нещо е добродетел. Апоетол Павел казва: Първо видимото и после невидимото, та ако

не разбереш първо видността, как ще разбереш невиди-
мостта? Видните едно нещо и не можеш да го разбереш, та
онуй, което не сме видели ще разбераш. Някога, когато искаме
да си дадем отглед, какво звали, виждаме, че нищо не е останало
в нашия ум.

Всяка истинна тържба да има известна форма, която,
както хванеш, да съдържа тази истина в своята видима че-
рушка. За пример, ние димаме ръцете си нагоре, някой казва,
че е механически, за много хора то е механически, но то
показва процесът на растежето - казваме на Господа, че искаме
да растем, да се съземим нагоре. Турим ли ръцете си туй
(ръцете нагоре отворени, длани навътре както отворен
уздаш) това показва удвояване, след туй оседмояване си (във
форма на венец, полукръг), което показва забръзване на
плода. Някой казва, това е мунава работа. Щом казваш, че е
мунаво, вие създавате лоша форма, която ще отрогасиш.
Където тогава, какво е умно? Да клекнем е мунаво, да
си вдигнем ръцете нагоре е мунаво, кое тогава е умно?
Коя форма тогава изразява минимална? Тези неща са много
умни. Вие търбва да развиеш тази форма (ръцете с
дотрени пръсти над главата), вие търбва да я развиеш
и да разбераш възможния ѝ смисъл. Има и други форми.
За да дадем на човека една задача, и той не може да си

разреша и поглед да се реши с показалеца назад, а с шпота
той казва: аз съм още млад, трябва да се игра и покое тук
е евериница, ако я прекарам в тялото си, ще намеря отговор
на този въпрос, този шпота трябва да излезе напред. Най-
първо се реши шпота и прекарва евериница напред в мозъка.
Но ден се реши по шпота поглед, без да знае защо. Не е гу-
наво да се реши, то има дълбок смисъл.

Ние сме изгубили законите на тази велика
наука и у нас сега работим подознателно. Хората в
подознателно по-добре ще напредват, отколкото с на-
шето дознание. Да се помни Богу било мунаво. Кое е улично
тагава? Всяка форма, която се изгуби в нашия ум, то е
вече мунаво. Токм, който е силна безверие към тази
наука за формите, за Бога, трябва какъто тукател да
въздаде поглед в неговия ум и въже и шпота ще каже:
разбирам. Ако ти зададох този въпрос: какво е Бог вън?
както ще ми отговориш? Как се шпота проявява, каква
форма има? Шпота ми сие неговата форма? И ко-
гато я намериш — тя е скрита в шпота, потайно,
вие ведога ще се потиснете. И ралишката е именно
наука да разкрийте тях дъжки на мозъка. Шпота, което
тя прави, е разкопки. Божествените форми са
във вас. От тези форми ще погледите да работите.

Всякой от нас може да види по този закон.

Сега, да дойдем до думата добродетели. Каква форма има тя, какъв цвят има? Доброто е бял цвят. И займи всичко на този мащаб е бяло. Добротелства при това е не само бяло, но и чистота. Тя е чистота, доколкото можем да си я представим на физическото поле е този кристален куб (показва куб). Но формата на добродетелта е още и бяла (показва една ситклена кръгла топка - сфера). Се е бяла, показвай и, всичкият плодове, те също представляват добродетели. Нишата мата и има е чистота. Що е възниклото извънлетие на добродетелта. Сферата показва масивността на владенията. Където се появява оупена линия, тя претрпва енергията, която има хармония във физически свят, ако веднага себе си, правшият една оупена линия и хората познават, че ете изменили своята форма. "Ето време беше по-небрежен, сега се е изменил" - казват хората. И вашето лице в известно време изменят своята форма.

Някои имат да видят хората на отя свят, каква са. Всеки час проявяването на вашата душа показва, какво е религиозното ви настроение.

Този цитрум койде ебим господин тамова разволнуван, се лицето му имае терен увэй, ресуе тогити обезформено, обърнуено изменен и тогта да мени увейта и мускула на лицето, когато зийгшах да взимам друга форма. Всяка милова, който влезе в човка е кайто ~~и~~ иже, койти работи. Не трябва да осей овейте лоши форми, а добри. Наме и дяволът, ако ти биде добра форма, вземейте я, но той е скотерник, айтисадмля, то никога няма да ти даде добра форма.

Например, вземете куба или шакава тожа от китмаршцайта, много обичовешо немо, с нево си играйт бедайта, но трябва да работи и ние да се занимавали с тях. Ой толо време и аз се занимавали с тях. Някои казват: каквото е да се занимавали с такова работи. Кои са добриите форми? Набръчканиите лица, развалениите стомаси и бробовете, разнебийениите ми мисли! Долу такова сипаросити! Нам трябваи такова сипарци, койти са обработили хубави форми, за да кажат хорайта „както го некайе, да биде“, а не „какъв е този калпазанец сипарец.“ Нам младити той не е работил и не е забогайла. Ние не ви чаме сиромаси хора. Някои казват: то малкити не бедкити! На хоро, който отивайт да крадат из джобовейте, аз не си ца. Да крадеш, то е изкуство, само се што не е наука. Джеб-

животни, то е съгласно. Може да дадем на човека едно
отивашелото мислене или някой газ под носа и да го обрисуем.
Но да създадем форма, това е което наричаме „образ и
подобие“. Знаете ли, колко милиони години е работил Господ
твърдя форма, преди да ни даде: Да направим човека по нашия
образ и подобие. Както ни даде на Адама, тоя последният
ни показа само за един миг, и ангелът ни изведе на-
вън от рай да отидат да ни търсят. И ние търсим
изучения този базирани, който ни е оградил. Наме-
рийте го, казва Господ, и тогава ще ви приведа. И зана-
късно казва Христос: Оказа мена изуби едно драхм, остави
99-те и отиде да търси едината. Тие аме изучили образа
и подобие на Божие, най-хубавото нещо в тоя живот.
Привикнайте, че не можем да ги създадем, е че нямаме
портокаларните образи. Двама модела, които Господ
ни беше дал, не можахме да ги задържим. Топе не ни
осеяна койне от този образ и подобие.

Когато Господи до Истината, какво трябва
да разбираме, както едно конкретно извлечение? Външното
извлечение на Истината е красотата. Но ако тя влезе
в русите на някой мис дух, може да направя човека на
слуга. Знаете ли, възможно защо заучават мушкетите?
Защото искай жени - все заучаващите си мушкетите

може да пуска копита и иска да се разволва. И не само
това, което си казва и си мисли. Някои рашкозори хора
си пукаат мушкетите надолу и искат да кажат: аз за
тебя не мисля. Не можеш, а отъркеш мушкетите си
нагоре. Не трябва да можеш, а трябва да говориш истината.
„Глава на Твоето Слово е Истината.“

Формите трябва да се осъществяват по онова
реалност, която е вътре в нас. Пуска мушкетите, проточи
лице, това е фарисейство, това не е наука, това е изкуство
за димизиране. Не, която прихваща към научно изслед-
ване, трябва да станем тъй димизираны. Казвам: Долоу
димизираны! Но горе димител мушкетите. Искат да родят
деца, както се оженили, Господ ще ги благослови. Но както не
искат жена, пак не могат — долу мушкетите. И това е мъжа
и другото е мъжа. Искат жена, — турят мушкетите си нагоре,
да се осъществява всичко на реалността. На Запад сега си
бръснат мушкетите, с това искат да кажат: Не се искат
да работим за други, ще живеем за себе си. Камшици за овца,
която си бръснат мушкетите! Някой тукже дълга коса.
Дългата коса показва подчинените както жената. Пуснете
дълги коси, да знаат хората, че си е сирачлив. И косата
трябва да бъде израз на реалността. Който сирите ко-
сата си, иска да господарува, който не я сирите, иска да

бъде подчинен. Понегде от вас искате да доведе сестра-
Тари, но не сите шакива, а сите роби на мегинте. Едни от
вас сите Таби - да ме извините, не ви обидом, но казвам,
че по външна форма сите страхливи, а се показват ре-
шимте аом. Ако бих ви подложил на изпит, колкута
бихте издржали вашия курс, вашия убеждения? Винаги
казват сите добри. Шук винаги решават, но в реалност
когато дойде работата, не сите умни. За да бидат сите,
решителни, трябва Училищата непременно да изработи
форми, които сите избудили в мисалотто.

Живот сите много авитри, торни краси в
жети и лоние, предва ден зина и не може да се качи
горе на небето, а не може да слезе и долу в Тосид иша
да влезе в земията, там издето са заробен тия
богалиста, там издето са заробен тия богалиста,
там са изшил краси форми на развитието и
прогреса. Тосид е скрил в днотто на мизеритте, в
пласитовите на занята, най-хубавите форми, най-
святостените калони. Наистина, горе си дава на хората,
но си изработва долу в земията.

Имайте сите ръководител трайен, който
иска да ви помага, да ви извади в вашия мозък, да ви
покаже, как трябва да се пробие земията или водата

и да се намери билера. На ширинингески език Кизанов: Един
чужд ми философски умишел, все едно и също, да влезе в
възражението, да ето сите вадрали енергия, та ще се излезе
както извор и ще прозвучи извеситна форма. Желанието е,
расийни елатосийта на аспиралния въздух, който каже сите
„не мога да мисля“, подразбираме, че във вашия умствен
свободен вие се намирате в един илн въздух, всички ваши
форми са скрити или са им окайтали мислитата. Когато
вашието телатния изрезнайт и каже сите: „Из изгубих про-
бовея“, показва, че вие сите в окова поле, където формите
са или ограбени, или разрушени, или на ново ще поточат
да се ограбят.

Сега ще ви задам един въпрос: В този свят, кое ви
прави най-голямо впечатление, който от видимите
форми ви прави много харесва? Искам да каже сите или мислите.
(П. Ковачев: Розовата тиня на прозорца, формата и, както
е най-харесва). И тази форма има своя смисъл. Трябва да
впечатление, без да знаете защо, а тя айсират към вас.
И тъй, за да можем да променим своите религиозни
възгледи, трябва да изменим старите мехове. С това
Христос е разбирал, именно, тия вътрешни форми,
че не може да се внесе нова и истинна, ново учение в стари
форми. Подразбира се розовата божествена форма, който
може да носи нова учение.

Сваршиле мехове е Черното Брашество; новшио мехове е Бялото Брашество. Христос казва, че не може да се казва вишото на Бялото Брашество в мехове на Черното Брашество. Все може да се поухише с тях, но веднага, когато си поухише, ще пламне. Ако колесие пово вишо в сваршиле мехове, тя форма ще се разруши и вишото ще изгрене. Що е цотто и все ще пламне и онези, койшо ви е дал този форма. Следователно, когато ви дойде една Божествена мисъл в ума, все не можете да я задръжши в във вашите стари форми, Господ ще ги разруши във вас. Когато един човек е лек и води порожен живот и забомта неабавно, ако възприеме Христовото учение, ще може да губи. Що е форма. (Някой казва: Опитка съм ситанал доброт човек, не ми върви, ще се върна към стария живот. Ама ще вздем мата, който фотно ще крака. Когато дойде някоя Божествена мисъл, трябва да я възприемете в нова форма и да заживеете по нов начин.

Например, някой ситанал работен и казва: ще се моля по три пъти на ден, но в какво сега формата, обрънете вниманието дали това не е едно възможно извлекение, дали сие ситанали по-съзходни едни, поухиши. Що е формата, как ситана. Ако не я проверише, хората ще кажат, че сие мизанери. И ако няко кажат, когато

со замуровани, из казвали: Брато, благодаря, че им ис-
за испитания в очите Вякога трябва да обичаме хората,
които ни казват истината. Какой пош човек измай.

Сервото Брайство употребява магния по два на-
чина, и то се разделя на две категории, едно играе роля
на испитания, Голдара се, а другай се в свещи дредни,
в хубота прамяна и казвал, че са мужишени по Госюда
и искаш да ви туряш в извесен пош, а други дойдат да ви
плащат и в края на крамулата ще ви изиграят. Ще ще ви
похвалят, че казват, но едн ден, когато се движат, вас
ще ви турят.

Трябва да разбирайте, когато биде духът
име някой Грешак, ръководител, да не е от Сервото
Брайство, да ви изиграе. Когато се молим, и то се
молим, но на сред пош ще ви обррат. Този, който е
върхо по отношение на физическия свят, върхо е
и върхо в нас. Имате извесен промис и исла-
ме, който го приложим, смятам, че ще се обогати,
но, освен че не успяваме, и парите изурбаваме. При-
шаме на ози турент, който се моли на пош.

Вижте, че мислята, която искаш да
прокараш, е амьтна, че не казвал това, което
трябва да кажа. Из им давал пример за ози

Урокът, за "Хуто", който трябва да се даде, е
 да се даде, за да се даде, да се даде, да се даде,
 друга Беседа, която е с. Хуто показва умишлено на
 човека, който е, умишлено, което е да се даде, да се даде,
 следната в нашия ден. Не може да оцелее ва-
 шата форма, която не вложит в цял диаметър
 на вашата душа. И във всяка душа, и във всяко
 мислене трябва да се вложи тази форма. В душав-
 ния свят то е един закон.

Ако-просят или кажат, за да въздаде е
 една добра форма, е както ти дойде една душа, която
 се за един, два, три деца, не вързайто, не мислите, че
 някой ти е в света, се ще оспорите, и мислите
 предвид само едно нещо, да направите красива форма,
 без да мислите, колко време ще ви вземе, 10-20-100 го-
 дини може да. Мислите, че е известно мислене, може да
 вклучи и жена, деца, знайте, всички и мислите черни брада,
 които мислят да ти свършат не го ден, са подбудили
 жена ти и децата ти да ти върват. Вие сте в своя
 сърцето и направите един кръг, който, се днес ще ра-
 ботите в мислене Божие и вие сте умишлено в този
 кръг. Ама никога не влизайте в такъв кръг, ако не
 сте мислите. В мислене има два процеса: ако един

ма направи един кръг и излезе по левия си, той ще бъде
порожен от тълпите си, които предизвикват, защото
той сам нарушава правилото, както отелта кръга със
своето измисляване и направи от кръга една неясна
форма.

Формалната трябва да съществува на реал
посетил. Трябва да се научите да не възмемте. Истинската
трябва да бъде най-малкото нещо за вас и за всички не-
що да се възмемте да не я. Пийте мляко, както да
правили със всички роуе, къде да ги посетили. Когато се
сържи и проектираме своя разум към истината и ко-
като за действително и, тя ще каже, как да направили чума
си. Какво отношение има тялото към нашата глава,
такаво отношение има нашите мисли и чувства
сържи истината, която е глава на нашия живот. Сържи се
за час, ден, месец и възвемте тя форма, с която
може да работим. Когато все искате искрено да
изпълните всички задачи, както трябва, непременно
след ден-два ще ви се даде формата, която, то който
трябва да действувате. Когато хамни „безмислене-
ние“, когато войте в дълбочината на вашата душа,
дълбочината на вашия дух да бъде тихо, а не вон,
когато може да има душ.

30 мо и ?

може да в следващата беседа ще ви говоря за
 великия закон за формите, за великия закон, който ги води
 тези форми. Върхо, който още притъпявали, не може да
 се разруши. Първата мисъл е да излеземите всички форми
 и след туй да въздигаме в себе си добри желаниа, да имаме
 сила, по-красива, по-проектираме тези малки върху
 вас. Ако ще кажем, това таяло е изгнано. Що ще ви трябва
 за додеже. Все сега въздигаме това таяло и следователно,
 всички сима добри мисли и желаниа трябва да ги пра-
 щаме във форми.

Ако се добирате беднат в адитивна, то е просто
 да ни се даде извесен поттик. Да не мислим, че щаз
 сама прозвнуса ой мене, тя прозвнуса ой бога, ой
 себидимия свей. Искан да нааверля тия мисли върху
 вас, аз съм доволен да сиора това по една необходимост,
 то е един дълг в мене. И ако не да ми изпити за тия форми,
 ще се върадирам. Това не е похваля за мене, а един бог:
 трябва да го да верен на тия божествен закон. Ако хо-
 райо не се ползувам, поне да се ползува бог и аз. И то е
 една печалба. Трябва да работим за слабата Божия,
 за добрите наши Божия и за всички дуча. Ако на-
 мите Божия не желаят да възвнелам, то ще годе
 полезно за мене.

Знаем, защото е, че когато се хвърли една добра мисъл, една добра форма в света, тя непременно след ден, година, две, след век ще произведе своя ерезия. Що е дело на Боса. И още от невидимия свят ще медат резултатите на тези форми, ще медат плодотворно на нашите дала. Нека да няма до дотам мисли, настъпват и бъдещи, всичко ще се види едновременно в духовния свят. Поглед ще направим нисък, как трябва да работим за бъдеще.

И тъй, когато решим е уречен на Христа на фризския стил, и то е решим на красивите форми, на музиката на възвучието, на твезидията. Поеднението, това е религия, в музиката, това е възвучието, а в чисто фризския свят, това е външната красота. Това е външната сила на религията, на която всички хора сега са подчинени. И ако някой са отпаднали в религията от пометте, това не се дължи на религията, а е свързано в тях обзформяването ^{на} красивите форми, изразяване на религиозните идеи. Трябва да се върнем към истинското Христово учение.

Във всичкото време, дух ти изтъмляван, защото Христос е готовил с тритици. Това подрежда извесен начин, извесен метод, който дава на света.

Поняко хората в Неговото време не бяха готови, даде
го на света моя образ, за да се занимава за нашия време.
Ако Христос дойде сега, няма да се занимава с тях и
с това, Той ще ви говори за други работи. Ония, които преди
две хиляди години не са Го разбирали, ние трябва да Го раз-
берем. Школарството учеше на Христа е основа за сегаш-
ното, което ще говори на света и земава именно тези
форми, които са работна на нашия мозък, ще претвор-
ят и известни промени: кръвоносните съдове, дишател-
ната система, всички клетки ще претърпят известни
изменения от физическото поле трябва да се транс-
формира в духовния свят. На физическото поле ние
вертим енергия, за да работим ние. Това тяло е въ-
тре в нас. Кайто казвал в нас, то е тук (показва кордията).
Главата е небето, Бог живее в главата, а ангелите
живеят в гръбначния. Нашата глава е свързана с боже-
ственния свят и ако не можем една енергия до днешна
раме от гръбначния в главата, не можем да кажем
небето. Някои хора се молят мителската, трябва да
търсим Господа нагоре, в главата, и нийде, който
трябва да мислим, не е прав, той е така замоман,
щото трябва много вярно. Нийде не е спирален
но подобен и изгледен на фел.

Првото нешто за човека е да влезе во шре главошо, зо да разбере својата мисла, т. е. мислата, којшто треба да му ситане ясна и оштри мисла. Аз ви говорам на един език, обезформен и туе погваше, мислам, да задриваше. Ако виема да ви нахвратим мисли форми, веднага ще се свеситиште. Заинтересе човека в толма ситан и штой ще за сити, туреште јрка свей мисла, красиви форми, крашви работи, ще и ошвори оштите. Видите, как се емеек сега, како ви предсидативе това, како ви преведох една божесивена форма, вивки казваше, разбирале на како в език говореше: „Пилење ошечено, галка вивше да има и потрошване, това, ще кажеште туе, са божесивен нешто, ошзи свей без пилење и без галка е туе ошта.“ Значите ли, на како мислите? Учениците ош една колегиа искали да се пошегувайт с професора си и взяли ош много бубулечки кримца и крака и ош тях направили едно ошбено насекомо. Попитали професора: Молим, кажете на, или кой вид ситан това насекомо? Штой или ошговори: Што е хомбук, ваце изобретение. И туе ошлюбавале нешто ош туе, оштили и казвале, че това е рашиня. Господ ни казва: Што е хомбук. И учители и проповедници, и или илици косяк този хомбук и с него илици немогат да направит. Намерете че кримца

и крака от насекоми, а живи петруди и бръмбари. Тази е любовта, която трябва да ни накара да мислим за формите. Красивите форми са има, с която може да се действа. Противодействащите на лошите форми е красивите, или ги туряме под закон, да не се виждат. Всяка красива форма има по-голяма има да привлича. Например, превъзлиза в една жена. Някои имат такава слабост. Представяте си още по-красива от нея жена, добродетелна и устойчива по характер и ще се уверите, че няма да се изкушавате от другата. Ако не можете да си съставите такава форма, другата ще ви привлече и ще извършите престъпление и ниту, ни Благото даже може да ви спаси.

Законът за формите е закон херметически. Както една титца върти се, върти се, на влезе изведнаж в усмивката на змията, и вие обикаляте нощ и казвате: през него ще мина, той трябва да е нощ и хоп в роцете на дявола. И Ион ~~в~~ той влезе в усмивката на китна. Само че дяволът най-силно ще те през усмивката го излъчва, защото можете кийот да го изкара и през задницата си. Ако бягате в морето, ще влезете в китна и ще минете през задницата му, ако не се лопнете. Никога не медайте в тия

Дявола си очи. Когато пошедай ти е то = силен, то = глава меданите на Дявола.

Имаме един старец, който влиза в Сивен вечерно време. Като и тиния, защо влиза вечерно време, повторяше, за да не ме види змея, а пак аз съм мизанс, за да не види той змея. Следователно, когато ще влезете нягде, влезте вечерно време, за да не видите формата на Дявола. Вечерно време влезте в то осемствена град. Някои казват: Денем ще влезем. Ама ще тлаините. Деня много малкута влизае - само геронте, великите духове, а такава като вое вечерно време ще трябва да влезете. И когато дойде ширада мивно, да гадарите, че митаватие вечерно време и си кажат: няма да видя лоши форми, които могат да ме свалят на нощя. Глава на Твоето (ново е Уайт айт).

Истината за Годише да имате слава на всичко. Обикато е правден закон; искате да обидатие някого, това ще рече, и каже да го обидете. Бауайна има дее, ще ме да да го обиде, Мъжът обидя жена си, ще я обиде ще я обиде в котрима и венец ще и кутти, обидя ще и кутти, всичко ще прават за красивата форма. Мръдба и красива кутя ще и прават, това е закон. Аз ти протавдвам Гейсвипителна наука. А съвсемите бреси, долу тиня

сигурни мехове, всичко трябва да бъде ново. Дрехите трябва да имат красива форма, да прилягат, да правят ефект, да ги обичаше. И цяла красива ще направим, т.е. да не бъде много преизпутана, а да има известна красота, да погледна ума и душата. И цята сияя е много силно модифицирана, но както влезаше вътре, чувствуваше известно разположение, прави известен ефект, който действува на ума. За пример, този портрет там горе, има красива форма, божеята картина - също. Що е закон за симетрия, за хармония. Не искаш да ситаше работи на формата, но на закона, трябва да има малко красиви форми, които да ти въздействуват. (Ако тогава приемаште религия, която може да ти заведе при красива хора.

Бих желал да ми зададете някой въпрос. (Плор Бъдваров: Нашия не жетиме). Що е закон. Всички души ховни хора, както срещаш такава жена, няма да зоведат, може да е много по-добра от религиозните. (В. Трабнацев: Все казваше до си найрава човек един магически кръг около известна цел и не може да излезе вън от него, без да пострада. Също и добрият човек да бъде пленен с добри мисли. Въпросът е, може ли да се допусне, че човек може да бъде отвлечен, да направи този кръг, когато Господ го е вързал? В какво

мисълта разбираме да добър?). Разбираме в отговорите мисълта
 мисълта. (Траблещев - Умислено ми трябва да се направят
 кръга?). Най-напред трябва да направим кръг с тибетците,
 да започнем с тях и след това да обхващаме и
 умислено. Товек трябва да каже: днес ще работя в Мисла
 Божия, и духовите, които знаят това мисла ще ми помагат.
 Ако не съм, то е друго. Когато Господ ще ни помогне, щом при-
 зован Негово мисла, ще го направим. Той е готов да съдей-
 ствува на всяко наше желание, на всяка добра мисъл, която
 се зароди у нас, готов да се прилеже до ни помогне. Няма
 съществува толкова внимателно към нас, както е Господ.
 Няма никакво изпитание, то е абсолютна истина. За-
 туй не трябва да се тревожим. Вещно може да се трево-
 жим, но външното не трябва да се тревожим, не трябва
 да се обличаваме в Господа. Или Господ ще ни погледне,
 ще каже: вие. Не се обличавайте, такава мисъл е дя-
 волска мисъл. Да пишат: как мога да бъда спасен, то е
 едно, но да пишат: мога ли да бъда спасен, то вече не е
 Божествена мисъл. (Траблещев: Какво трябва да разра-
 бим, за да достигнем скоро практическия резултат,
 да издегам една нова мисъл?). Ободете я на всякой ваш
 добър признак - изповядвайте се. Запуй е умислено из-
 повядането. Ако не ни помогне, ободете я по Дяма, по
 трина, ще се освободите.

Обсеби ми ви една лоша мисъл, непременно трябва
да намерим човек, който стои високо в духовно отно-
шение, ще изповядаше тази мисъл пред него и ще ви по-
могне. Не на някой лош човек, но на добър човек. (Дядо Стахев:
Ама някога не усещам, че мисълта е лоша и след като
идем от тлода, казваме: какво направих? - Петко Киров:
Ами формата на дрехите?) Дрехите красиви трябва да
бъдат. (Н. Днев: Ами оговаряемте на жените?) Тази фор-
ма осъществява. Плътта как е направена? Туй тяло не е
направено от Бога, но от друго същество, малко обезформено.
Това за външната форма на дрехите. (П. Киров: С
дреха, с която има да изпитва и жените форми). Точно
така тези жени, да изпитва и усещат ли му. (Иван).
(П. Киров: един ден има си и млада, как го изпитва
друг, как ще ^{му} бъде положението?). Не може да изгуби
има си, ако се е замонал за някой мом. (П. Киров:
Учили го). Ще мислят и ще се мъчат да се скараят.
(П. Киров: (кого?). С разбрайт ли жените. (П. Киров: ще
падне до те се скараят). На не падне по-надолу, по-на-
долу може да падне повече съзнателно. Жените са отвъ-
рени на червотата б, а и същото, те всяка една са отвъ-
рени. (П. Киров: Има жени, които мислят на обидно-
нейно като израз на божествена красота, но има други,

които в разкоша иледаат противното. Искани да каже, в
едни оделението е изразна Гуревна численост, крајотна, а
на Гурци кајто припадна).

Два тема, кајто е добра, талото и е плаќајќо.
Мени, којто припаднавај мени, имаат кајто на извистае,
на време, имаат извистае ритмично Гуревна, фризира
Гурци и ите хиснотизира и ите вурвину следнея. (П. Киров: Не
кому ни е болезнето, кајто иледа слова). За којто е болезнето,
за ојна кајтоа вечерно време да отиваат на разходка.
(Смех). (П. Киров: Што несиесивело носене предизвикава
пресио отивражение). Не можам да излетим светло, светлото
верви на своето, кајто да го подигнам на себе си, цо излезам
вечерно време. (Захари Мелев: Аз съм баба, имам син, којто
припаднава такава тема, можам ли да си служам с моите
ски формули, до си скарам?). Амиге туй изкуството знајат
вистае Бугари. (Захари Мелев: Не е ли преситвото?). Пре-
ситвото е. (Захари Мелев: Не е ли грешно?). По-малкиот
град се предпочита пред по-големиа. Не можам да при-
ложам Християното учение максимално. (Захари Мелев:
Кајто најрабим таково нецо, кајто ли да побуриме
не овалта карма? По-добре е да го оставим да трава, как-
вото е). Ако вистае Гурци има големо планте и ите
иска вистае постоу, постојете му. Ако сам не иска,

оставите го. Ваква миска попада към първата категория, когато логиката миска е облекчена в красива форма. Трябва по-голямо да разгледате, дали е той, или не. За формата трябва да бъде много критични: трябва да оти-таме мисла, дали е худав. Ако не е, ще го хвърлим. Всичките хора много добре постигват.

(Штор Бьваров: Трайавешките, кривините не могат да бъдат и идеализирани формата. Като се мисла жената е крадлив поглед, ще бъде идеализирана с всички недомислици. Там е казано: Който мисла една жена...).

Има хора, религиозни, благосетивни, много скромни, все към земята мисла, такива хора са отчасти. А който мисла право, наричай го безомлив. Из предпочитам безомлив. Който мисла към земята и под око, ще има откраднени жената. Не трябва да бъде и покаяни в поглед си. (Т. Да-видов: за греха...!). Който вземат ключа по-напред, той е направи кръга, а който я вземат после, той ще из-мисли човек. После поливането вода някога, то е пак кръг. Да не мислат, че мисли неща са тресити — колко усети са те. Мене са оудили със своята философия. (П. Ковачев: За кръга, който да бъде, най-напред ще се направи ли кръга и после ще се влезе в него, или ще се застане в центъра и ще се направи кръга?). Като се прави във физическото

поле, едновременно се прави и в ума. (П. Котарев: Но
най-напред ще се прави ли кръга и после ще се влезе?). Който
се борим с лоши хора, ще напдаваме кръга и ще влезем в
него. (Илия Стойчев: Ще отидем ли кръга и после ли ще
влезем?). Законът за кръга не е толкова важен, аз сега
говоря за формите. Сега изучава форма въздадена и кръ-
говане, това са възна, с които трябва да отговаряме на
умно богатство. Красивите форми са силата, запитуй
трябва да оставиме добри мисли и добри желатия.
Това можем, това са две форми, които имахме в себе си, те
са велика сила. (Николай: Формите, които има
изкриваха, единенето на разни молитви, ако се преведат
на български, ще имат ли сила?). Ритмуват са на сла-
вянски. Добрата наша молитва е ритмувана по общия
закон, ако я преведем на славянски, ще изгуби силата.
(Вучичий: Знае ли по-хубаво да научим славянски?).
Ново трябва да въздадем. Единственото нищога не може да
бъде ситара. Тя не е нито ситара, нито млада, тя е вон от
този процес. Тя въздава форми с всички изменения, но
сила не се изменява. Назване: Ситара и млада. Ако се раз-
бира формата, под която се проявява, разбирани. (Николай: Казва:
Вечна е по-силна дума. Но каква част е думата
и силата, ако можем да я разберем сама по себе си, без тия

прибавка, тя е по-силна, отколкото е тяга. При думата
и същията, както се турри друга дума, обезсилва се. Тя сама
оддържа всичко. Всяка едното е най-силно. Някой път
правите проверка на извесния закон: туррите една дума,
туррите и друга и я произвесите, веднага се придобива
една реакция, независимо от това, дали отзад ще я ту-
рите или отпред, безразлично. Колкото разберете в кой-
решта закона, ще видите, че не са другите думи, които,
както туррите, ще дават сила. Другите форми ще се
наберат.

От какво произлиза думата и същията? (Някой
казва - значи обичайта). Ако променилите ударенията -
исийка, из значи квас, нещо, което захваща. Значи и съ-
щата е сила, която прави формите на тесно. Туй,
което прави същията на нещата, то е и същията.
Изсъждаване. Всяко нещо, когато го правим, трябва да
исийме. Не можем да го правим, докато е сурово. Може
да го ковем по-рано, но трябва да и сийме, за да го поли-
ровам, той е и във физическия свят. Исийката, в най-
простото разбиране, е тази сила, която произвежда
обичайта на нещата и тяхните форми, или може
да кажем, че и същията е обичайта, вътрешната страна
на нещата. Исийката, когато прави формата, винаги

въ времето и трансформацията, но тя не се ограничава
от времето и трансформацията. (Петър Корбаджиев: Увре-
мето е форма). Увремето и трансформацията е форма.

Беседата завърши в 11 и половина преди обед.

В 5 и половина часа след обед се събраха в тунел:
Двамата сина само мислеше, та и на тях Гийелмий
говори, от дълга от мислите.

6 (19) август, 1915 г., четвъртък.

Присетно днес: суртината обядно, а към 11 часа
обяденото и 10 мд. След обяд в присетно се обирали, сийод обрвено
до вечерта, отколато заедно тма, дима и пука коу.

Суртината се повомаха имже в салона, но само
тези мъже, които са викали до тази година. Пазо-
дич, нийте мъже, членове на вермата и гостийте, не се до-
пускаха. На обратното Училищния говори, но не позволи
да се велеми нищо от отиди, коелто говори, а ни каза, се
коверенето трябва да се стараят да запази в обрваното си.
Нийто една жена не привоивува на това обрание.

Подур обяд се повомаха в представителния салон ме-
жийте, които са викали до тази година. Пазодичинскийте жени, членове на
вермата, както и гостийте, не се допускаха. Нийто един мъж не се
допуена в трий женско обрание.

Вечерта към 9 часа, Антони мите и жени, повомали
тази година, заедно с гостийте, отидоха под ред в салона
по десет минути на обрвание. А през това време, сиз-
рийте членове, мъже и жени, стожка околовръси на зда-
нието, гдето порвийте обрвобаха. Това се обрание в 10 часа
вечерта, след коелто всички се разошодоха.

7 (20 Август) 1915г. ПЕТЕК

Времето днес: Суровото, при изгрева на Савиница,
мала. Како се помага Савиница, види се ујутро му кава,
прво орање, тога се измет в багрито, а пона се мена
ту в свило орање, ту лимонско, докако към Трако изгра
много добре и уја как до вечерта, но само се веиравни,
о марила, ниу како нито облачно, нито ясно, но слакото
гре се добре.

В 5 часа заранна овозрање. Сега пак ситарите
може и жети влезе за се 10 минути в село, а тога
годишните членове и селските ситарци вон, заобичаени
Заранна. Како излезе ситарите, замесиха ги първите.

В 10 часа Училищна дурма на оубдено беседа пред
вешки в Дра на Бойандиневајта колуба, где се трисејбу-
ваха ситари и нови членове на веригама, вонни жети, жети
и деца. Потоа беседа се дурма на мислитта на трајно за живата под
дурвешката. Тога на ошкритта Училищна каза:

Уче трогита Злава от Цорана (просејте я). Уче взема
кай-маловажните ситниче от трогитата глава 20 и 21:
„Попоме вети, којито прави зло, мрази видешката, и не иде
към видешката, ја не биде се доколат, се неговите дела са
зми; но којито прави истината, иде към видешката, го до се
явни делата му, че са по Бога направени.“

Злото, казвай, е принуден, нахало и ир. Що, раздига се, не е мъртво, то е нечо живо, което живее в някоя хора, то се развива, желио се развиваат хората, и в него има растеж. Злото и добротто в света са еднакви по своя растеж, развиваат се само по пътя, че злото е безплодно, а доброто е плодотворно. Злото се развива, но е безплодно, няма плодове в себе си. А защо злото е зло? Ще ти кажа. Помисли по хората естествено то няма възможности да ражда, за да расте, то трябва да краде от друго живото. Морзалвижият човек, който не работи, ще краде чужди пари. Не можете да научите крадеца да не краде, докато не го научите да работи.

Защо, милостиво, злите хора не обичат виделимата? Злото се развива в крадта по един умственически начин. Има известни микроби, които се движат във влажните и мрачни места. Когато такава микрота влезе в тяло, човекът ще се обрне и ще ти каже: Аз тук мога да усещам и ти няма да излезеш във видения, защото ще рече: Штога казва: немо седи в тази твоя изба, защото там е спасението. Има хора, замърсени в своята черупка, и ако излязат от силовите мехове навън, смърт им остава. Помисли. В който ден излезат навън, старите мехове ще се пукнат. Следователно, имаме все да излезем из всички изби и силови мехове,

Да се купуват. (Обаждат се: Ами!). Ако старите мехове иска да работят в изобилие, нека отидат, но нас да оставят свободни. Ако не искаят, цети източим.

Всички младежи работи със живали в тия стари мехове и все горивни излизаме из тях. Какво можем да направим в един стар от в химични работни влизаме мех? Микроби, извержения, за бъдущи, пазни и т.н. кой от вас би измазвал кръвта си с говежди тиня? Човек: То ме стари калъци и се туряме в реактор и реактор се обръща на вода вар. И кайто заматват кръвта, дава при-твен ефекти, забравяват, неговити. Старите мехове Тестод е решил да се туря в реактор да изгорят, защото, ако не изгорят, върне старите. Кайто старе вар, в нея ще калее вода и ще образува нова реакция и старите мехове ще се подновят. Тие предизвикват подновяване на старите мехове чрез процеса на печене и тинява да заматват кръвта, да старите тиня и т.н.

Сестро се задават въпрос: Какво трябва да бъде нашата обикновена хората? Тие сме туряме извешни правила, талмова, колкото са колкото на мозаика мана, за отпущените или бацаите и майкаите, училците и преподавателите. Дъщеряите е развита, майкаите и бацаите и туряте правила, за кого ще се омъжи; тий го

разбираш. Оможишай помалку за којкој ситар мех, тја ситова нецасашна. Оцтавешае помалку та си нецери и из-бере нов мех, зашто ситарше хора избираш ситар мех. Схвацајаше плво в претоста алишва. Не може да ни-ведеше в ситари нецекимешки кочи и та икаше да б-деше здрава. Урагоно би е, отбораше тази кочи, најра-вешае нова, турешае зубави прозорци и ше виезе свей-лишаша. Великише си пари похарешае, но најравешае нова кочи, с галешае прозорци, и живешае не в избаша, но в горши ситар.

Свейлишаша е нецходна, зашто тја отлодо-творешае, прави плотада расешае и да се развива. Икешае да б-деше добри; не можешае да б-деше такеша, дкашаша не подне врзу вас Ботешешешаша свейлишаша. Вас може да седешае в едни ситар меха хиляди години и никого да не украсешае. Може би ше б-деше една отфозна микрота, микрота на треша, на чула, но никого една клетка, којаша може да ешаша в едни говешуки мо-зък, или в говешкошо врзуе, говешкише тродово, го-вешкише нерви. Следовашеша, свейлишаша е за нас нецходна.

Теша, когашо се протовешае ново учешае, в хораша се зарашаа ситар, да не би да се извеша.

Но какав човек, който си е в благоденство, бои се да не би да го турят на камено място. Ами се ти си окаяна, ами се ти си проминал, както седим в това благоденство. Но такава казвай: То не ме забавя. В покрива. Ами се ти, кетко си отиде месо и веро в покрива. Никого не турявай в ула си отиде уайелни мисли, какарайт се ула си да узиде към Видели: майта, към Бога и не се бойте за покрива. А се ула да турже всичкото мех, кетко се турже и както по-скоро се турже, както по-добре ще бъде за вас. И трябва да благодарите Богу, че се е турнал. И както по-скоро турнайте мисли, толкова за вас е по-добре. Ами, ако не вие се турнали всичките очи, уши, уста, нос, какво щеше да бъде с вас? Това са стари мехове, които са се турнали и трябва да се радваме, че са се турнали. Видите всичките, нямам очи, уши и уста както нас. Едно време хората са били слепи и сме почнали да се туркоме. Скажите ли очите видовете, къде е този нов мех, в който трябва да влезем, всички поглед ни дава указания, как трябва да се турнем да направим мех. Някои хора са отечени, но някои още трябва да се турнат в огъня. Някои казвай: Не е тай огъня, то не пострадам. Ако не пострадам, ще бъда в ада в тоягла долу. Ще изразят виденията, че Бодат слуги.

В деня, когато отидете към виделищата,
всичко ще се обърне към добро и ще вземете да расте-
те във вашите души, ще раздереете смирена на жи-
вота и на Божествения Миров. Да бъде реално
знаем да знаем да работим да работим в това се отнася
всичката наука, виещото изкуство.

Трябва да знаем, как да работим. Някой казва:
Не ме работи. Ами как ще те работи, като не знае да работи.
Да работи, то знае нашите ръце да бъдат то мръва деля-
кашени, да имаме такова знание, че като питаме чове-
ка душа, да не развалим нейните благородни израства-
щи удове, членове, с които си служим. Ако някой поиска
да ви помисва леко, вие ще ли го дадете? Като ви хитро
казали, ако човек иска да дръкне със своите ръце във ва-
шето сърце! Това работи ли? Това държат кожените,
тигрите, лещките и изваждат мозъка, пробиват и
сърцето навън. Оженил се някой и след една-две години
една по друга изваждали мозъка и оставали празни мехове.
остават този ситар дяволски мех, турете го на
огня, турете го и като се обърне на бар, зима =
теме къщата си. Ето жена уморила един мъж,
втори, трети и пак все мъже турела. Тя тур-
ела да даде сърцата, пробиват, мускулите на мъ-

метте. Тъ е шуриня на дявола, който е найоварил с
 разрушение на човечеството. За това говори, няма мо-
 бов. Пробвѣта подразбира всякого да се сѣремши да изле-
 зешъ имъ виделимата и да бадешъ плодъ. Орзи който ноби
обдѣлѣва на расѣенето. Увѣщавали овиѣ майки и
 бащи, които работѣли за възрастването.

Ние много се умишли за физическото тяло. Въ-
 времето бащи и майки в едно нѣкогашно ези увѣщавали,
 защото искашъ да издигашъ телата на синовете и дѣце-
 рите си, правѣшъ имъ добри кочи и дреси, все тялото вътъ-
 тавашъ, но най-малко се умишли за дурините на своите
 деца. Христосъ искава да намеришъ дурините на своите си-
 нове и дѣцери, а не на своя баща и майка и да поствѣши,
 какито трѣбѣва. Какъ ще стѣне това? Трѣбѣва всеки да из-
 дѣлѣши ови сѣоритѣ мехове, из своите изби. Сега, който ме-
 сиушѣше, знаѣ, казваше си, тежко е това удрѣше, какъ
 ще се изледе, няма стѣлѣти, удѣвѣше са дѣлѣсѣитѣ, ще има
 болки. Мѣрзѣливѣше чека седѣти. Но трудѣ модѣвѣши е
 трѣбѣва всеки да излезаши навън. И когато Христосъ казва:
 "да се ойдрегешъ ови себѣ си", подразбира да излезешъ ови из-
 бѣта на своето из, да уморѣши този мѣкротъ и кѣито го
 уморѣши и осийавѣши, да излезешъ ови избѣта нагоре, ще се
 освободѣши ови неговото влѣдѣше, и тогава ще доидѣ единъ

Добр микроб да се засели в тебе и по време обира видо-
литата, той ще те изведе към нея и ще родиш добър плод.
Не си туряй мюзиката, че някой може да те науди на
това. Христос спасява. Но за да те спаси, трябва първо
да пукнеш своя скар мех. Христос, когато хване, все си па-
ри мехове хванца. Някой казва: аз скартах християнски
и всички бели ми се сипуваха на главата. Но ти си в про-
цес. И като се пукне скарта мех, ти ще излезеш из него,
ще боркаш вода във вурта, ще се разложим и като Христос
омаже къщата с нея, и за скарта къща хората ще кажат:
с много хубава вар е боядисана. Да, трябва да се обрине
на вар, т.е. да вземеш толкова осветление в света. Под
думата бяла вар подразбирам бялата отроменне на
Божественойто - бялата красна дава най-силно отроменне.

Села, за приложението в живота. Все скардате
в живота. Как можете да приложите закона? Два ме-
тода има, които действуват. Имате известни топки,
известни недоразумения, които се най-търва; аз съм
болу в избата, и да се роди във вас телата да изле-
зете на видата и когато излезете на видата
не се тлесите за тлесата, защото Господ ще ви на-
мери и ще ви приеме в Себе си. Искам да родите то-
пки, вашият дух да се не тлани вече. Казвайте често:

нашата работа е лукава, надумана ни боре, и се чуваме,
каква хитрост да употребиме. Не хитрост, а видимост е
необходима за нас, не злото, а доброто. Кое е добро? Кое е зло?
Кое е добро? Кое е зло? Кое е добро? Кое е зло? Кое е добро?
Всяко нещо, което расте, е добро, а което разрушава, е зло.
Всяко нещо, което дава подтик на мисълта, е добро, а което
сметнава мисълта, е зло. Всяко нещо, което разширява
нашите чувства, е добро и обратно. Усещайте съответно,
във вас има зло, извадете микроба и го отгасете, той не
служи на плода. Осем хиляди години ние плаваме за
този микроб — корлен, нека сега той плава. Ще го оту-
рим, ба се отпече и ще кажем: ти, който се отпече, ще има
нещо добро и ще се радваме. Това е, което иска да каже Хри-
стос, а това е то дълбокото учение, да дадем простот, на
нашата мисъл. Стиска то мозъка, зло има в него, излез
към видимостта — нека се пукне злото. Травата ме
третишка — излез към видимостта, нека се пукне отпа-
рват мех, като вино ще протече. Като се пукне старият
мех, но в веднага ще се образува. Когато вярта се отпече,
образувай се новите форми, клетките и атомните ве-
лаи боре друго нареждане.

Има, нашата мисъл, който и как да се образува
във вас в трайностно състояние, е да имате силе-

мене към виделищата. Не обръщайте внимание, че
вашият поин или бащата мена са лоши, те са сгре-
доточили ума си надолу, а не към Бога, а трябва да го
обредоточат към Него, към виделищата. Той е, който
ще ви изведе към виделищата. Някой казва: аз не искам
да правя добро. Винаги ще ходен в хамбара, в стария
мех. В който ден влезе в него, ще се заради борба.
Който иска да се отърве, ще трябва да каже: мене
ли трябва вар, повече сироя колкото коюза, трябва
вие ли такава каша за печене. Кметите си, че ва-
шият човек е благороден, пълен с любов, с мъдрост и
исинство, нежен, великодушен, сръб, винаги готов да
(се)жертвува за вас, но не той, който ви е об-ори-
телен на ден, той е изведен мъже, той не е истински ваш
мъже. Някой казва: аман ти молята мена. Тя не е мена,
тя е слушаня. Школата мена е благородна, от царско
произхождение, нейната душа е пълна с любов, готова
да се жертвува за себе. Шази, който те изнудва, тя
не е мена, тя те мъже. Дому тя мена не слушаня!
Нека помислите и помислите рождани деца сега, защото
сега все слуги и слушаня рождани и децата мена
на тях.

Когато дойде отди царски син и царска

дочеря, тогава децата ми ще бъдат благородни. Това е Християнското учение. Сега ние сме тукнали тия дяволски микроби у нас, които всеки ден внасят нещо по-лошо в нашите души и без да се сещаме, казваме: мъжът бил лош, жената била лоша. В Иудия има известна селция, последователите на която не се женят и за да продължат войната селция, крадят чуждите деца и вербуват по този начин свои адепти. Злото осем хиляди години е вербувало своите адепти от нас. Хората са робни, крадат деца - те минават своите майки и бащи, които осем хиляди години ги търсят от небето. Защо е тази война? Да се освободят заробените деца. Издигне на досегащния международен порядък се обажат. Долу тия души, в които обществото седи осем хиляди години! Нов ред и порядък, нови международни права ще еманципират мъжа и жената. Случилата е хванала мъжа и казва: Ти взимаш право с други жени да се обобщаваш, как може да тебим другя? Той никога не е любил, неговото сърце копнее, търси. Щом го жената зърне, когато тойде вечер, вземе катинка и казва: ти ще тебим ли? Не е любил той осем хиляди години, а е бил слуга на тази слугиня. Да тебим, това е живот, въздигане, разширение на говеешката душа, на говеешкия ум, на говеешкия дух. Това е любов, това е да бъде Христос в нас. Тогава ще бъдем силни. Сега всички

се тлашай и козвай, какай можай ли до не залоби
друга. Пош мирот е влезал в нея. Долутия изтезатия!
Това е ожитиво схващане. Както излезам към виделиката,
тя вижда, как горе и говорим и си шката, то е нашата
невесия, която ни чака, която осем хиляди години проточ-
ва: излезте из ханбарите и не възлюбете. И не само
проточва, но и разсейва тия вояка досегаши, които са
вече на свъване. Велики титани, какво ще стане. Ще се
сбори сираците къща и ще се обради нова. А, има това е
трудна работа и има много жертви. Ще им дадем. Досега
има шест милиона хора убитии. За какво? За тия сира-
ци. И докажи се свърши войката, може да отидат
още шест милиона, та сираци 12 милиона. Четирите
не полни толкова жертви във война. Колко други ще остана-
нат сакаши!

Сега има Господ да преобрази тия сираци
в добро за човечеството. Възведем на добрия сирака,
че Той не е вече хорака във вартуцията, но се четур-
вода на вартта и ще замате къщице. Няма да има вече
мясцо за злото и тогава ще се изпълни думите:
Ще бъде едно стадо и един пастир. Зло няма да има,
заместо няма да има изби. Шлюбитата живеет само
в избите. — Честни ситени и покрив без прозорци. Не

аме майстори да украсяваме такава изби. Ти самите
капиталът една книга така, че не можем да видим на нея
прозорци. Така ти самите майсторите. Обаче койде
на войто сирническо ужение и казва, че имало и друг
святи. Проти прозорциите. Какво ще правяте със старите
мехове? Разбира се, че ще се турнат. Тия, които са тук,
ще видят, че има и друг святи. Казват: има духове, но
потом са, тогава излизат се от тях. Потомите духове са
долу, къде то живеят, във във виделимата са добрите
духове. Селитните хора казват: върват ли в духове, вие
си е поти. А вие, които не върват, живеете между тия
микроби. Не върват в духовите на виделимата, които
просвещават нашите умове, които облагородяват на-
шите сърца. В тях върват вие. А долу са отия духове,
които ни мачкат злото. Не сме били досега тяхни роби.
Старото ужение ще го турим в пещта, ще го оте сам
и ще си напаметим вичиите с него. Това е и практично
и целесобразно. Така цялата земя ще се преобрази в
плодна градина и ще ситнем хора плододни, а не месо-
ядни. Тия, именно, потом духове ни научиха да ядем
месо, защото сме имали кучешки зъби. Когато Господ
направи човека, последният имаше кучешки зъби.
Това мога да го докажа. Кучешките зъби човек си ги

създаде. Щурци си изкуствена зъби, тях Господ ли ги
създаде? Кайто влезе човек в израица, нарушава закона
и заточне да яде месо, а в широк митва, защото има шва-
кива и в умствения и в духовния свят. Долу всички
тия месоядци! Казвайте: Има как ще живееш без месо?
Ще се научите; в ума си няма да ядете месо и в сърцето
си също. Тоне от тия два шорока трябва да се отка-
жете. На физическото поле най-сегне може да се отка-
жете, но горе на духовното поле не трябва да ядете. Ме-
сто е синоним на чрека. Що значи да умишлено е един
живот, който е божествен. Зайтова Бог ни държи отговор-
ни. Зайтова излезте към виденията. Очези от вас, които
са намерили вече своя идеал, хванете се и потърсете
да извадите и други долу от израица. За Христа казвайте, че
отиде в ада да проповядва на духовните. Знаете ли, за-
що слезе долу? Тукна всички ситари мехове и извади всички
нагоре. Казвайте, че само Христос може да направи това.
Знаете ли, каква е тази мъжа? Знаете ли, колко има
зайворени във вас? Как се казват ония, които вардят за-
творените? Калогари. Той плаца на живогарите, за да
вардят мюзика дъволи, които е зайворил. И вие дър-
жите живогарите, но не на рад. Знаете ли, каква дълбока
мисъл има в това? И защо Христос залачоги дъвола?

То го не мисле. Христос дојде многуовесте на рая и сега
идва да ви ги даде. Што казва: позате ги, да не ви оберат, не
вас, а Него, што задигат ои Него вишми Богатство. И Писанието
казва: Што извади скришти оворовица, с којшто подразбира тезде
Богатство.

В Трешната беседа искаам ои вас да знаете спре-
мени ким виделимата. Имате известно желатие, реал-
изирајте го. Најкој што каже: Направо го мисламето.
Ои огоре или не ои огоре, најравејте Доброто, то што ви ситам.
Днес едно, утре друго, трогден трето, како најравите што,
ситарите мехове што се тукнаат и што ви измоштит навн.
И вие што бодете свободни. В овремената наука, реми-
шиа и разбирање шма голјама игра на души. Мохи, но-
хи, мохи, с којшто искаам да ни върнат. Навн вое шма
мохи! Ремишията е наука на Любовта, наука на Доброто.
Да бодем ремишки, това значи да правим Добро във
всели моменти, колкошто што и да е малко това Добро и
да не мислим за тлошита.

Што Добро што ни изведе ким виделимата, што што
боде кимто кимто, колкошто што се влгоби в нас, чрез не-
ние што бодем изтешети навн. Што протоведва Хри-
стос на Своите слушајте ги. Што гаванките многари
казваха: турете ги в затвора, обаче сегашните зам-

визя са такава, че затворителите ще бъдат туржанин. Сега Христос не може да бъде разпнат. Знаете ли защо? В 24 часа два ойлма не може да ситанат. Може да ситане един ойлма и след туй ще наитат един прилив. Ние сме имали вече един ойлма и сега по необходимостта на законна имаме прилив. Няма никаква сила, която да може да реагира против свейо. Това, което идва, е прилив, който ще завлече всичко и ще тури нов ред и поредък на нещата в умовете и съруаиата на всички хора и ще ги преобрази. Идва такава топлата, която ще тегне хората във варжидиата и ще образува вар, в която ще тури малко вода и ще заматне къщиата.

Сега засега се образува такава каша от вар. Сега работят плотовеите на дървесиата. Това се работи и така бурба на духовния свей, който е погнатиата от хиляди години, сега ще се алегне и ще се посее божесийвен зародък за нова култура. Резултатитите от сегашното положение ще бъдат велики. Не може да си въобразимте, какъв ред и поредък може да наитане в свейо. Ще бъдат живи да видимте туй. (Велики се отандат: Амин!). Ще се видимте, дали от този свей или от този (амиях), свейот е един. Не се лжете, вон ще излезете! Но не в тия условия, в които сега живеете, те трябва да паднат, да се

разрушил, и когато се трепанатой ой вашите условия, вед-
нога ще се появят вашите нови чувства и ще видите новата
вештина. Селантините свий ще се гуди, че действително е имало
пламива мурни работи и ум. Ще прилагат на онези, на които са
разрушени замислите и са пуснати да се движат свободно. Тези
Закони вете идват по тази необходимост, че два пъти не може
да се разпоява Христос. Веднож разпоянат и сега идва в своята
слава и победа. Възвиздал, че всички тълпи сили и логиче дурове
вече обираат богатата си и чукветите си и дирят по кой лесен път
да се изкопчат. Но всички ще бъдат вързани. Ще им турим по
свий голар да ни слушат — око за око, зъб за зъб. За тая е тая, а
за нас е друго — мовов за мовов. Карамата, техните действия
ще се върнат върху тях и те трябва да си научат уроците.
Някои ще поинчат: Кайто умира, дали ще ме турят в пъкела?
Кажете: Ще ме турят, а мене на друго място. Кажете му истин-
найс. Ама кие ще живеам в избайто. Шо е цяла измама. В тази
изба няма живот. Шо са двайта прищипта: Всени, който
прави зло, знаги, който отира злото, мрази виделикатта и ще
сийане вързан, а отзи, който прави добро, отива към видели-
катта. Пловесте изживат вештина, за да удредят. Шо е закон.
много добре обоснован.

Шо е учението, което ви праща бнес Христос, за
да излезете към Него. Той вика пред вашите изди, направил

е сивата, отворна е вратата и вика: Излезте навон!
(Обажда се: Амин!). Някои казват, дълги водени сме ми:
вем в този зайвор, както излезли, ще ни се повредят очите.
Няма да ни се повредят очите. Ще казват: до ни турят
превръзки. Никатви превръзки не ви туряват. Ще изле-
зете вилуца пред Христовата вилуца и ще разбе-
рете дълбокия смисъл на тоговата. Сега научете закона
на Божествената Агобо, научете се, как да тодите.
Трябва да ситатете много делкатни, речете и ези-
кът ви трябва да се облагородят, защото езикът ви
са огурали. И както излезете на дневната вилуца,
колко хубави работи има да видите там - ще учите,
как да се обигатте. Както излезете из своя зайвор, ще
научите закона на тоговата и в новата ето ха ще го-
воря пак за тоговата. Сега ви оставям, докато се разтукат
вашиите ситари мехове.

След беседата Училелай покани, който има
да зададе някой въпрос.

Г. - На какво се питат този дисхармония в
много семейства, мъжът и жената не могат да се тър-
пят и какво би трябвало да се направи, за да може да се
въдвори тоговата и щастиеето.

Учител्याй: Бих искал някой да каже мислето си, какви фракции имаите.

Г.: Аз така. На първо място, редки са случаите, да се каже благодарение на искрена любов между две сестри, понеже се живят от съображения, или че момайта е богата, или че момъкът е влюбен, или че той е с обществено положение, или че има туй или оуи. Благодарение на тия неща, Малката се индивидуализира, съединява се и влиза, както помисвеш малко, урешкава, която са направили, и не могат да се върнат. Четвърта е, както тя, туй и той, си търбяло да тямна, че в този свят няма човек свършен, че всеки има недостатъци и както мисли философски на нещата, да могат да бъдат стигнати и да мислят само добрите сестри, както обичай, че във всеки едно има добродетели, които трябва да се ценят и по такъв начин да се балансира от нещастията и да има хармония между две общества.

Учител्याй: Ще отговоря с един въпрос. Когато дойде някой гостеник във вашата къща и поиска гостоприемство, какво трябва да правите? Най-напред ще му пригответе баня да се измие и изгеше, че тогава ще го турите вкъщи. Така и едик дъже, когато има да се ожени, трябва първо да направи баня, да се измие и вгеси и като купи рокля да момайта, ще го пригати вкъщи. Някой жена мисли, че ще из-

прави мѣла, също и мѣловѣт мѣли същото. Мислят се за много
умни да направят това. Това нискога не може да стане.

Н.: Наистина купила отгоре, патукла обидоу, рѣто
се казва, но какво може да я познаеш?

Учителят: — По мизантропите.

Н.: — Сесия пѣти гуди са, да ме извинят мѣстѣ.

Учителят: — Но той ли е макираж или нейните очи.

Б.: — Върху тази поетическа фигура за царската дъ-
щеря и царски син, който, както бѣше, ще нареди свѣта
по-друго-яне, хвърлено по бере свѣтлина върху този царски
син и тази царска дъщеря.

Учителят: — Той е много важен въпрос, за който се
изниква цяла беседа. Можете ли да разкажете ли за тази царска
дъщеря?

Гр.: — И тежките.

Н.: — Дяво се еднѣ мѣлок и иска да се отмени за едно
момѣнт, кой е мѣловѣт, на който може да се разбираш! Ми-
сая, че е по-полезно това да направят предварително, откол-
кото сѣйне, когато се съберат и се видят добре един друг.

Учителят: — Вие имате известното схващане
за този царски син и за тази царска дъщеря, вѣх мѣстѣ
да зная вашето мнѣние.

Б.: — Види се, дълго време са царували мѣлок и ва

царските тръкове са седали музични и така ще върви докато
огледа краище, докато видят и истинския на следник. Когато в
третията за лозарите, когато той е господарят, ще върне
аушито и ще вземе лозето.

Учителят: - Ако вземете втората част от трети-
тата, Христос дава разгадка, какво ще направи. Цел е
разплати царският син, Господ идва и ще даде лозето на други.
Това ще даде друго тяло, а това ще извърши навън и
ще върши работата. Като Господ царският син, ще го по-
спрашат.

И.: - Г. Г. най-големия, че най-напред между младите
появява се икономизация, какво да се направи, за да се развие
вътрешен по-напред философия?

Учителят: - Практически ще кажа, че няма, който
има силният нос, не трябва да се жени, защото ще има неоре-
менталност и плач. (Мяк). Ако носът на вашия мъж е силен-
кач, ситиите насреща. Знаете ли, защо? По-малко дихателната
система свива се и влиза на обречено, на чувствено, на мо-
бавата, когато повече тя е развита, и възниква повече
въздух, има повече чувства. Ако дихателната система не
е развита, когато показва, че той е сирмаж в това отно-
шение. После, ако момата има много тънки вени, като
третиата, не се женете за нея.

Н.: — Няма ли повод за поздравите?

Григорий: — Трябва да станете ситирите мехове и да носим маски, трябва да станем тия маски.

П.: — Ами кой тогаз ме да водите?

Г. Д-ов: — Тук е партията. (Обува ми се.)

Н.: — Так в помах да разбера, Г. Д-ов. От десет години диваните ми те ми тежи, кои трябва да издере — мисля да го.

Григорий: — Най-първо, дали вашата дъщеря е или вашата сестра са ангели. Това въпроси лесно ще се разберат. Защото, ако вашата са ангели, те ще се слушат ако не са, няма да се слушат.

Н.: Дъщеря си горе-долу разбирам, но десет години не съм видяла, как да я разбера? Трябва да бъде приятелски.

Григорий: — Първо е да ти давам закон, който можеш да употребиш. Ще ти кажа, какъв е законът и какъв е законът, с който можеш да си служиш и който можеш да провериш. Той казва така: Като и мами да има правя и в срещам някого и забележиш, се между негова ула и твоа ула има хармония, все още съм за друг, също и в срещам да има хармония. И колкото по-дълго живееш, ще имаше убедение със за друг.

Н.: — Това е глупав повод.

Григорий: — Да, няма няма какво да ви кажа, че си срещам и чувствувате ви са свободни.

Създадена е в Русия — млада
тази господарка има
болни на Алар, тя ще се
на майстерската в яни,

Гр: — В Русия
младостта, как из средата
вечер млада жена в сина
лото ѝ се показва образът
отмени. Два господарка от
подобен обичай в Олеса, където
образ и след в месеца се срещу
олюблива. Уни ли него

57
мн ои стод
савона 40 луну
ин узга гас да м
рду медуата м
иа пробов в нани
за, коиини му

8 (21) април 1945г., събота

Времето през този ден беше ясно тихо и топло.
Утрината преди обед или 10 часа бивши българи от
салона, дейто Ушишевски продаваха Бадения от
апарат за подвес през този година. Мокушо наредиха
визит, повикаха оубва Ушишева, а след него изля-
ха и турците от Трайковски - Д-р Христо Дурков, Димитър
Попов и В. Трайковски. Подир тяхното излизане Г-н Петко
Дурков по поръка на Ушишева отбави, се бивши лотви да
излезе. Какво отбави се чува? Месинското комедантско
управление пред вид на това, че сиратата е обявена във
всичко положение, парата която събралия в роде на
нищелно не се позволява, и само да разтурни нечия
двор, то прити лице, заедно с Г-н Траян Попов били из-
претени в командантството да изугай работата и реше
всичко по последното и да се вържат и ни свободай. Казаните
лица се вържата, свободиха, се ходили в канцеларията на
поздравското комедантско управление, но ни казали
да ни уповесий на ситуация да се разотиде, защото
иначе ще арестували ситуация. И подир обед прийтет
зайогиха да найуекаат Шърково. Вечерта, колкото бива
освободили, вечерта заедно на обущата трайеза, да...

визити се бе поминала мисълта, че не е по-
 на комендантството, там и за време на вой-
 нотоге от 5-6 души. Към 9 часа вечерта в игра
 Ушишевски заедно с други от привидяващите, като тур-
 оти мисълта на отбраната за града, видока от вест
 в комендантското управление, от дясно на отбраната
 към 12 и половина часа през нощта. Не всички
 си каза разбрахме, се чува на комендантството
 се отбраниме вече на отбраната, било в града, било в лозята
 Но на другия ден в неделя, на няколко души от Веригата
 бадено от комендантството да разберат, че рай-кмет
 село ден неделя, 9 (22) август Ушишевски тур-кмет
 Шурново. Така и селата. В неделя 9 (22) август 1915 г.
 обед Ушишевски най-много Шурново, като отива
 замък. В онова ден набързо и разтрезвени най-много
 Шурново и всички разгледани лица, угостяващи на тазгодиш-
 ната среща на Веригата.

Край на годишната среща през 1915 година
